

PHILOSOPHIAE APPLICATAE PRACTICAE PARS IV. POLITICA.

PROLEGOMENA POLITICAE.

§. 276.

Politica est scientia practica salutem hominum, in societate viventium, promouendi. Quid politica?

§. 277.

Quoniam plures sunt societatis species Quae
(§. 176.), patet plures quoque huius scientiae esse partes: at vero passim duae a Philosophis statuuntur: 1. *oeconomica*, quae bonum societatum simplicium & familiae seu domus: 2. *politica* sensu strictiore sumpta, quae salutem reipublicae promouere docet. Quae partes? Nobis de hac sermo est.

§. 278.

Respublica seu *ciuitas* est coetus hominum sub eodem summo imperio ad communem salutem promouendam colligatus; nempe cum neque singulae familiae, neque pagi & vici commune bonum satis promouere, nec

se contra hostiles aliorum insultus defendere possent, necesse fuit, vt plures pagi simul ad maiorem aliquam societatem constituendam coirent, communis internae & externae securitatis causa. Singula reipublicae membra *ciues* vocantur.

§. 279.

Quid
in poli-
tica tra-
dia?
dum?

Politica igitur docere debet, qua ratione tum bonum commune promoueri, tum impedimenta e medio tolli possint, quae ab aliis obiciuntur; debet item ostendere media, quibus vtendum, vt singuli officio suo faciant satis. Omnis autem doctrina ad frequentia redit capita; de republica rite constituenda, administranda, & defendenda.

§. 280.

Cuius-
modi
dogma-
ta?

Siquidem leges naturae immutabiles & necessariae sunt (§. 37.) & religio a Deo reuelata, nisi vera esse non potest (§. 760. Theol.): patet dogmata politicae cum dogmatibus iuris naturae, ethicae & religionis christianae pugnare non posse, & proinde omnes contradictiones solum apparentes esse, non reales.

§. 281.

Quae
eius fa-
ta pri-
mis
tempo-
ribus?

Origo huius scientiae primis temporibus debetur, illis nempe, quibus homines in maiores societates coire coeperunt: subsequis temporibus quaedam eius capita iam oratores publice ad populum dicentes pertractauerunt, iam historici narrationibus inter seruerunt.

§. 282.

§. 282.

Exortis deinde sectis graecanicis philo- Quae
sophi quoque multa de republica in scholis ^{ad}
differuerunt; sed auctor systematis denique Grae-
fuit *Aristoteles*, cuius libri ethicorum, oeco- cos?
nomicorum, & politicorum hodie dum ex-
tant. Fatendum tamen est, celebres ante
eum iam politicae cultores, *Socratem*, *Pla-*
tonem, & *Xenophontem* fuisse.

§. 283.

Medio aevo eadem illius, quae aliarum Quae
scientiarum fuere fata; omne nimirum sanae medio
politicae studium intercudit atque perniciofa aevo?
praecipue inualuit opinio, omnibus ad finem
mediis uti licere politico, seu bona seu ma-
la in se spectata essent.

§. 284.

Restaurandae faniori politicae operam Quae
dedere omnes ii, qui partim deinde in scho- recen-
lis scripta Aristotelis explanarunt: partim tiore
ipsi proprios libros de politica scripserunt. aevo?
Prae innumeris aliis celebria sunt nomina
Conringii, *Grotii*, *Puffendorffii*, *Montesquiaci*.

CAPVT I.
DE REIPUBLICAE FORMIS ET
SVPREMA POTESTATE.

§. 285.

Republica salua & incolumis consistere ne- Quid
quit, nisi singula eius membra ad bo- sum-
G 2 num